

Радой Ралин

Лъв и елен

Еленът едва успял да се измъкне от гонещите го ловци и се скрил в една пещера. Сепнало го дрезгаво ръмжене. Разбрал, че е попаднал в леговището на лъва.

– Дойдох да ти погостувам! – направил мили очи еленът.

– По това време не се ходи на гости – отговорил му лъвът. – Ти ме сварваш в ранна сутрин, незакусил. Какво друго мога да те нагостя, освен да те изям.

– Но нали си избран за цар на животните и докато ти трае мандатът, трябва да ни закриляш?

– Но именно като към цар ти следва да ми указваш почит и помощ, да съм нахранен, че да бъда годен да пазя другите животни.

– Лъве, царю наш всесилни – примоллил се еленът, – бъди малко похуманен!

– Хуманизмът остави за хората. Тук има лъвове!

КРАЙ

© Радой Ралин

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация:

Радой Ралин, „Езопиада“, Български писател, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5939>]